

Verhaal van Agrariër Wim Verdonschot 's bezoek 2013

Het bezoek dat ik in januari bracht aan Kajulu, Kenia heeft diepe indruk op mij gemaakt. Ik ging er naar toe met de informatie van Kadogo, haar activiteiten voor de stichting in Nederland, de website Kadowinja en extra speurwerk over de regio op internet. Dit was mijn eerste bezoek aan Afrika en ik was erg benieuwd naar hoe mensen er leven en het werk van de stichting Kadowinja in de regio van Kisumu.

We arriveerden in Kajulu na zonsondergang, na een lange vermoeiende busreis van Nairobi naar Kisumu. In Kisumu stond Kadogo klaar om ons te verwelkomen en op te halen. Na in Kisumu gegeten te hebben gingen we naar ons logeer adres in Kajulu waar ik na een heerlijke nachtrust s' morgens wakker werd van voor mij vreemde vogelgeluiden en opgewekte kinderstemmen die al vroeg op het schoolterrein pal naast "ons huis" aan het spelen waren. Ik stond op en nam een kijkje, en zag hoe een in schooluniform geklede kinderen vrolijk aan het spelen waren en er nog van alle kanten kinderen aan kwamen lopen en hollen met allemaal takjes bij zich die ze op school inleverden. Ik begreep hier nog niet veel van maar zag wel dat er een paar grote ketels stonden waar de takjes bij werden gelegd, nu ging er een lichtje bij me branden, dit was natuurlijk brandhout voor het koken van het middageten. Om acht uur werden de kinderen netjes in rijen opgesteld, elke klas apart, ze werden toegesproken door het schoolhoofd die ons welkom heette en wij ons aan de kinderen voorstelde, daarna werd er door de kinderen en natuurlijk werd er speciaal voor de nieuwe gasten nog een extra lied ten gehore gebracht. Dit mooie indrukwekkende optreden zal mij altijd bij blijven.

Wij hoorden de kinderen elke morgen zingen, niet alleen hier op deze school maar ook op andere scholen werd voor aanvang van de lessen gezongen. Ook op een ander klein schooltje, waar ik tijdens een lange wandeling met John (een vriendelijke gemotiveerde jongeman die ook studeert met steun van Kadowinja) tijdens de middag pauze langs kwam werd door de kinderen speciaal voor ons gezongen. Wij passeerden er tijdens de pauze en werden meteen uitgenodigd om een kijkje te nemen in het uit 2 lokaaltjes bestaande, van oude metalen golfplaten gemaakte gebouwtje van ongeveer 8 bij 4m.

Tijdens mijn bezoek kreeg ik een mooi beeld van de bevlogenheid van Kadogo die vol energie werkt voor de kinderen, de controle op hun prestaties op

school, hun verzorging etc. Er is iemand die onbezoldigd de thuissituaties van de door Kadowinja gesteunde kinderen controleert en adviezen geeft. Ook is ze bezig met voorlichting aan vrouwen, etc. etc.

Mij had ze al een tijdje voor we naar Kenia zouden gaan gevraagd om met mijn kennis van de landbouw, met meer dan 30jaar een eigen boerenbedrijf, mee te gaan kijken of we iets voor de boeren een eind verder op in Uyoma zouden kunnen doen. Aangezien ik een opvolger heb en het om gezondheidsredenen wat rustiger aan doe en zodoende meer tijd heb, heb ik ja gezegd. Hulp bieden waardoor de opbrengsten stijgen met relatief lage kosten is praktisch, helpt mensen vooruit en geeft voldoening. Voldoende voedsel is immers de basis van een gezond leven en geeft mogelijkheden om met de verkoop van extra geproduceerd voedsel hun levensstandaard te verhogen en hun kinderen naar school te laten gaan.

We zijn er naartoe gegaan en hebben met een georganiseerde groep van een 15tal boeren en boerinnen met kennis van landbouw maar met gebrek aan organisatiestructuur en geld, de problemen waar zij mee te maken besproken. Na een informatieve rondgang over enkele bedrijven hebben we hun beloofd om mee naar oplossingen te zoeken

De grond is doorgaans van goede kwaliteit maar het probleem is: voldoende water. In de regenseizoenen is er een overschot waarvan veel wegstroomt en in het groeiseizoen is er vervolgens een tekort aan water. Twee keer per jaar wordt er gezaaid en geoogst op de veelal kleine boerderijtjes van vaak minder dan een halve hectare groot. We hebben met deze boeren de mogelijkheid van waterconservering besproken, dit is zeer waarschijnlijk uitvoerbaar door op de laagste plekken waterreservoirs te graven waaruit de boeren in droge perioden water kunnen halen om hun gewassen te bevoeien. Lake Victoria ligt vlakbij maar het is praktisch onmogelijk om hieruit water te halen voor bevoeiing van de gewassen. Het water zal veelal in kannen met ezels gehaald moeten worden, dit kan alleen over kleine afstanden. Een boer heeft toegezegd als proef een klein reservoir te graven op zijn land en wij hebben toegezegd om in 2014 terug te komen kijken of het werkt. Bovendien hebben wij hun gevraagd om zich beter te organiseren, de bestaande groep boeren zit verdeeld tussen andere boerderijen van niet georganiseerde boeren. Dit is nodig omdat sommige bedrijven op hogere vlaktes liggen waardoor het overtollige water

niet over hun grond stroomt. Er moeten kleine clusters van bedrijfjes gevormd worden waar men op de laagste plekken in de slootjes waterreservoirs aan gaat leggen. Vanuit deze tussen de clusters gelegen reservoirs verdeelt men het water over de rond de eromheen gelegen landerijen. Op deze manier is de met water te overbruggen afstand zo klein, dit is een absolute voorwaarde om het werkbaar te houden.

Als blijkt dat de boeren zich beter hebben georganiseerd gaan wij op zoek naar fondsen en begeleiden hun verder met de aanleg en het beheer van de waterreservoirs. Als het goed loopt zullen wij ons zoveel mogelijk terug trekken en zoeken naar oplossingen voor andere problemen in de landbouw . Terug in Kajulu hadden Kadogo en Hans het weer druk met werk voor de stichting en ik hun van dienst kon zijn door foto's en filmpjes te maken van schoolkinderen, een groepje Aids besmette vrouwen (die als bijverdienste sieraden maken en verkopen) etc. die als informatie materiaal dienen voor Kadowinja. Fotografie is al 40jaar mijn grote hobby en de bedoeling is om uit al de foto's van dit bezoek en mijn a.s. bezoek in januari/februari 2014 een selectie te maken voor een expositie over het werk van de stichting Kadowinja aangevuld met andere foto's van Kenia. De opbrengst van deze expositie zal ten goede komen aan de activiteiten van de stichting Kadowinja in Kenia.

Thuis in Meijel denk ik nog vaak aan deze bijzondere reis terug. Aan de kinderen die je met weinig geld een kans op een betere toekomst kunt geven maar ook aan de boeren die dringend hulp nodig hebben om hogere opbrengsten te halen, voor ons westerse boeren lijkt de oplossing simpel maar in hun situatie met weinig eigen middelen ligt dat anders. Kortom uitdagingen in overvloed voor een nieuw bezoek in 2014.

Met vriendelijke groet,

Wim Verdonschot.

